

I

R.K.P.'nin TAKTİĞİ ÜZERİNE RAPORUN TEZLERİ

1) R.S.F.S.R.'NİN ULUSLARARASI KONUMU :

R.S.F.S.R.'nin uluslararası konumu, şu anda, son derece oynak olduğu halde, dünya politikasında az bir orijinal konjonktür yaratmayı belli bir denge ile belirleniyor.

Bu orijinallik bir yandan, Sovyet Rusya'ya karşı şiddetli kin ve nefretle dolu olan uluslararası burjuvazinin her an onu boğmak için üzerine atılmaya hazır olmasından [geliyor]. Öte yandan, bu burjuvaziye, yüz milyonlarca franga malolan askeri müdahale girişimleri tam bir yenilgiyle sonuçlandı; üstelik sovyet iktidarının bugünkünden daha güçsüz olmasına ve Rus büyük toprak sahiplerinin ve kapitalistlerinin ordularının tamamının R.S.F.S.R. topraklarında bulunmasına rağmen. Bütün kapitalist ülkelerde, Sovyet Rusya ile yapılan savaşa karşı, proletaryanın devrimci hareketini besleyerek ve küçük-burjuva demokrasisinin en geniş yığınlarını kazanarak yürütülen muhalefet son haddine vardı. Çeşitli emperyalist ülkeler arasındaki çıkar kavgaları keskinleşti ve hergün daha da fazla keskinleşiyor. Devrimci hareket, doğunun ezilen yüz milyonlarca insanı arasında dikkat çekici bir güçle gelişiyor. Bütün bu şartlar sonucunda, uluslararası emperyalizm, Sovyet Rusya'dan daha güçlü olmasına rağmen, onu boğamadı; onu anında tanımak veya sadece yarı yarıya tanımak, onunla ticaret anlaşmaları yapmak zorunda kaldı.

Bunun sonucunda, gerçekten son derece kararsız, son derece oynak, fakat buna rağmen Sosyalist Cumhuriyet'e, şüphesiz uzun bir zaman için olmasakla birlikte, kapitalist kuşatma ortasında varolma imkanı tanıyan bir denge ortaya çıktı.

2) ULUSLARARASI ÖLÇEKTE SINIF GÜÇLERİNİN ORANI :

Bu duruma karşısında, uluslararası ölçekte sınıf güçlerinin oranı şöyle kuruldu:

Uluslararası burjuvazi, Sovyet Rusya'ya açıkça savaş ilân edemediğinden, hal ve şartların ona tekrar savaş açabilme imkanı tanıyacağı elverişli bir anın fırsatını kollayarak, umutla beklemektedir.

Gelişmiş kapitalist ülkelerin hepsinde proletarya şimdiden öncüsünü, eski trade-union'cu bürokratların ve emperyalist imtiyazlarla bozulmuş [baştan çıkarılmış] Amerika ve Avrupa işçi aristokrasinin etkisini kırarak büyüyen ve her ülkede proleter çoğunluğun fethi yolunda durmaksızın ilerleyen komünist partileri oluşturdu.

Kapitalist ülkelerde, öncüsü İkinci Enternasyonalde ve İkibuçukuncu Enternasyonalde temsil edilen küçük-burjuva demokrasisi, günümüzde kapitalizmin temel dayanağı olmaktadır; çünkü onun etkisi, devrim patlak verirse, emperyalizmin dağıttığı imtiyazlar üzerine kurulu nispeti küçük-burjuva rahatlarını kaybetmekten korkan sanayi ve ticaret işçi ve memurlarının çoğunluğu veya önemli bir bölümü üzerinde hâlâ devam etmektedir. Bununla birlikte, artan ekonomik bunalım her yerde geniş kitlelerin durumunu kötüleştiriyor; kapitalizm gözetildikçe [muhafaza edildikçe] yeni emperyalist savaşların kaçınılmazlığı olgusuna eklenen bu durum, söz konusu dayanağı gittikçe daha eğreti hale getirmektedir.

Dünya nüfusunun muazzam çoğunluğunu oluşturan sömürge ve yarı-sömürge ülkelerin emekçi yığınları, 20. yüzyılın başından beri, özellikle Rusya, Türkiye, İran ve Çin devrimleri tarafından siyasal hayata uyandırıldılar. 1914 - 1918 emperyalist savaşı ve Rusya'daki sovyet iktidarı, İkinci Enternasyonalin ve İkibuçukuncu Enternasyonalin şefleri de dahil olmak üzere, Amerika ve Avrupa aydın ^{kiçik} burjuvazisinin görmemekte direnmesine rağmen, bu yığınları kesin olarak dünya politikasının ve emperyalizmin devrimci imhasının aktif bir faktörü haline getirmiştir. İngiliz Hindî bu ülkelerin başına geçti; devrim orada, bir yandan sanayi ve demiryolu proletaryasının sayısı arttığı ve öte yandan da, İngilizler katliamları (Amritsar), toplu dayakları, v.s. arttırarak daha vahşi bir terör uyguladığı ölçüde yükseliyor.

3) RUSYA'DA SINIF GÜÇLERİNİN ORANI :

Sovyet Rusya'nın iç siyasal durumunu belirleyen güç şudur: Dünya tarihinde ilk defa olarak, birkaç yıldan beri, burada sadece iki sınıfın var olduğunu görüyoruz; on yıllardır büyük makine sanayiince yetiştirilmiş, çok genç ama bununla birlikte modern [bir] proletarya ve nüfusun büyük çoğunluğunu oluşturan küçük-köylülük.

Rusya'da büyük toprak sahipleri ve kapitalistler yok olmadılar, fakat tamamen mülksüzleştirildiler, sınıf olarak politik bakımdan yenildiler, kalıntıları sovyet iktidarının kamu yönetimi memurları arasındagzleniyor. Onlar sınıf örgütlerini yurt dışında muhafaza ettiler: ~~Rusya~~ ^{Yarışağı} yukarı birbuçuk iki milyon kişiden oluşan göçmenler, bütün burjuva ve "sosyalist" (yani küçük-burjuva) partilere ait elliden fazla gazeteyi ve ordu artıklarını kullanıyor ve uluslararası burjuvaziyle geniş ilişkilere giriyorlar. Bu göçmenler bütün güçleriyle ve bütün yollarla sovyet iktidarını imhaya ve Rusya'da kapitalizmi restore etmeye çalışıyorlar.

4) RUSYA'DA PROLETARYA VE KÖYLÜLÜK :

Böyle bir iç durum karşısında, egemen sınıf olarak ~~proletarya~~ Rusya proletaryasının temel görevi, köylülüğe rehberlik etmeye özgü tedbirleri iyi saptamak ve uygulamak, uzun bir tedrici geçişler dizisiyle, makinalaşmış büyük kolektif tarıma ulaşmak için onunla sağlamca ittifak kurmaktır. Bu görev Rusya'da özel olarak güçtür, çünkü ülkemiz geri kalmıştır ve üstelik yedi yıllık emperyalist savaş ve iç savaş sonucunda tamamen yıkıma uğramıştır. Fakat, bu özelliğin soyutlaması yapılsa bile, bu görev, belki İngiltere haricinde, bütün kapitalist ülkelere kendini dayatacak olan sosyalist ~~inşaa~~ ^{inşaa}ın görevlerinin en zorlarından biridir. Fakat bu ülke için bile unutulmamalıdır ki, burada küçük çiftçilerin sayısı çok az olsa bile, [bunun] karşılığında, İngiltere'ye "ait olan" sömürgelerin yüz milyonlarca insanının pratikte indirgendiği kölelik sayesinde, küçük-burjuva bir varlık sürdüren son derece yüksek bir işçiler ve memurlar yüzdesi vardır.

Bütün bir süreç olarak ele alınan dünya proleter devriminin gelişmesi açısından da, Rusya'nın yaşadığı dönemin anlamı, iktidardaki proletarya tarafından küçük-burjuva kitle karşısında yürütülen politikayı sınamak ve doğrulamaktır.

5) R.S.F.S.R. PROLETARYASININ VE KÖYLÜLÜĞÜNÜN ASKERİ İTTİFAKI

1917-1921 dönemi, Sovyet Rusya'da proletarya ve köylülük arasındaki doğru ilişkilerin temelini oluşturdu; [bu] dönemde, bütün dünya burjuvazisince ve küçük-burjuva demokrasisinin bütün partilerince (sosyalist-devrimciler ve menşevikler) desteklenen kapitalistlerin ve büyük toprak sahiplerinin saldırısı, sovyet iktidarını korumak için proletaryanın ve köylülüğün askeri ittifakını yarattı, sağlandı ve billürleştirdi. İç savaş, sınıflar mücadelesinin en kritik şeklidir; oysa bu mücadele ne kadar kritik olursa, onun alevleri içinde bütün kurumular ve bütün küçük-burjuva önyargılar o kadar çabuk kaybolur, gerçek, o ölçüde, en geri kalmış köylü tabakalarına bile, kendilerini ancak proletarya diktatörlüğünün kurtarabileceğini, sosyalist-devrimcilerin ve menşeviklerin, aslında büyük toprak sahiplerinin ve kapitalistlerin uşaklarından başka bir şey olmadıklarını apaçık gösterir.

Fakat, proletarya ve köylülüğün askeri ittifakı, eğer gerçekleşseyse ve onların sağlam ittifakının ilk şekli olmaktan kaçınmazsa [da], bu iki sınıfın belli bir ekonomik ittifakı olmaksızın birkaç hafta bile tutunamazdı. Köylü, İşçi Devletinden bütün toprağı alıyordu, soy-luya, kulak'a karşı korunuyordu; işçiler, büyük sanayiin yeniden kurulmasını beklerken, köylülerden ödünç tarım ürünleri alıyorlardı.

6) PROLETARYA VE KÖYLÜLÜK ARASINDA NORMAL EKONOMİK İLİSKİLERİN KURULMASI

Küçük köylüler ile proletaryanın ittifakı ancak, mükemmel bir şekilde yeniden kurulmuş ulaşım ve büyük sanayiin, proletaryaya, tarım ürünleri karşılığında, köylülere, kendileri için ve işletmelerini iyileştirmek için ihtiyaç duydukları sanai eşyaları verme imkânı sağladığı gün, sosyalist açıdan tamamen normal ve istikrarlı olabilir. Ülkenin yıkım [hali] veri olduğundan, bunu bir anda gerçekleştirmemiz kesinlikle imkânsızdı. Yetersizce örgütlenmiş bir ~~bu~~ devlet açısından, büyük toprak sahipleriyle inanılmaz ölçüde zorlu bir savaşa girilirken, varlığını sürdürebilmek için savaş salması en anlaşılır tebirdir. 1920'nin kötü ürünü ve saman kıtlığı, köylülerin zaten ağır olan sefaletini iyice artırmış ve ~~acil~~ ^{ayrı} vergisine ~~giriş~~ ^{ayrı} acilen geçişi zorunlu kılmıştır.

İlimli bir ~~acil~~ ^{ayrı} vergisi, buğday ekilen alanların çoğaltılmasında ve tarımın iyileştirilme-

~~XXXXXX~~

sinde çıkarı olan köylülerin durumunu hemen, hissedilir şekilde iyileştirmeyi sağlar.

Aynı ~~Aşar~~ vergisi, köylünün buğdayının bütün artıklarınının müsaderesinden, ürünlerin sanayi ile tarım arasında normal sosyalist değişimine geçişi ifade eder.

7) SOVYETLER İKTİDARI HANGİ SARTLARDA VE NİÇİN KAPİTALİZMİ VE İMTİYAZLAR SİSTEMİNİ KABUL EDER

Şüphesizki, ~~aşar~~ ^{aynı} vergisi köylüye, vergiyi ödedikten sonra elinde kalan artıkları kullanma özgürlüğü sağlar. Devlet köylüye, tüm bu artıkların karşılığında sosyalist fabrikanın ürünlerini verecek halde olmadığından, bu artıkları satma özgürlüğü, zorunlu olarak, kapitalizmi geliştirme özgürlüğü demek oluyor.

Bununla birlikte, ~~buluşum~~ ve büyük sanayi proleteryanın elinde olduğu sürece, belirlenmiş sınırlar içinde, bu, sosyalizm için bir tehlike teşkil etmez. Aksine, proleter devlet tarafından denetlenen ve düzenlenen kapitalizmin (yani bu anlamda alınmış "DEVLET" kapitalizminin) gelişmesi son derece harap olmuş ve geri kalmış bir küçük köylüler ülkesinde faydalı ve kaçınılmazdır (elbette yalnızca belli bir ölçü içersinde) çünkü bu gelişme köylü tarımının ani hamlesini çabuklaştırmaya elverişlidir. Bu, imtiyazlar için daha da geçerlidir: (Mülkiyetin İşçi Devleti ^{başvurmadan} hiç bir özelleştirilmesine ~~girmeden~~, falanca madenleri, falanca orman sektörlerini, falanca petrol kuyularını, v.s. kendisine sovyetik büyük sanayiin kurulmasını hızlandırma imkânı veren bir avadanlık ve makinalar ilâvesi temin edecek yabancı kapitalistlere kiraya verir.

İşçi Devleti, imtiyaz sahiplerine bu değerli kaynakların bir kısmını teslim etmekle, hiç şüphesiz dünya burjuvazisine haraç vermektedir; hiç bir şekilde bu olguyu hafifletmeye çalışmaktan bu haracı vermenin bizim yararımıza olduğunu iyi anlamalıyız, çünkü bu bize büyük sanayimizi daha çabuk kurmayı ve işçilerin ve köylülerin durumunu hissedilir ölçüde iyileştirmeyi sağlayacaktır.

8) İŞÇİ DEVLETİNİN POLİTİKAMIZIN BAŞARILARI

1917-1921 yılları arasında Sovyet Rusya tarafından uygulanan işçi politikası, hiç şüphesiz daha gelişmesinin başında idi ve mükemmel değildi; bir çok yolsuzluğa meydan verdi. Uygulanışında bir çok hata işlendi. Fakat o dönemde mümkün olan biricik politika idi. Tarihi misyonunu ~~başarısız~~ yerine getirdi: Yıkıntı haline gelmiş ve geri kalmış bir ülkede proleterya diktatörlüğünü kurtardı. Yavaş yavaş yetkinleştiği ise tartışma götürmez. Tam iktidarımızın birinci yılında (1.8.1918-1.8.1919) Devlet, 110 milyon pouds, ikincisinde 220, üçüncüsünde ise 285 milyon pouds'dan fazla buğday topladı.

Bugün biz, kazanılmış deneyle daha güçlü olarak, aşar vergisi 240 milyon pouds iken, 400 milyon pouds elde etmeyi düşünüyor ve toplamayı hesaplıyoruz. Ancak yeterli stokların fiilen elde buldurulması, İşçi Devleti'ne bacakları üzerinde sağlamca durma, ekonomik olarak konuşmak gerekirse, büyük sanayiin yavaş fakat kesintisiz kalkınmasını temin etme, eksiksiz bir mali sistemi ayakları üzerine oturtma imkânı verecektir.

9) SOSYALİZMİN MADDİ TEMELİ VE RUSYA'NIN ELEKTRİFİKASYONU PLANI

Sosyalizmin maddi temeli ancak, tarımı da yeniden örgütlemeye muktedir büyük makina sanayii olabilir. Fakat bu genel ilke ile yetinilmeyecektir. Bunun somutlaştırılması gerekir. Modern tekniğin düzeyinde ve tarımı yeniden örgütlemeye muktedir büyük sanayi, bütün ülkenin elektrifikasyonudur. R.S.F.S.R.'nin elektrifikasyonu planı bilimsel olarak yoluna koymamız gerekiyordu; bunu yaptık. Rusya'nın en iyileri arasından ikiyüzden fazla bilim, mühendis ve tarım uzmanının katıldığı bu çalışmalar sona erdi ve hacimli bir eserde açıklandı ve 1920 Aralığındaki Rusya Sovyetlerinin 8. Kongresince ana hatlarıyla onaylandı. Şimdi, elektrik uzmanlarının Ulusal Kongresinin toplanması kararlaştırıldı; bu kongre 1921 Ağustosunda toplanacak ve artık Devlet tarafından kesinlikle onaylanacak olan bu eseri yakından inceleyecektir. Birinci dilimin (çalışmaları) 10 sene boyunca sıralandı. Bu çalışmalar, yaklaşık 370 milyon işgünü gerektirecektir.

1918'de 8 elektrik santrali kurduk (4757 Kw); 1919'da bu rakam 36'ya (1648 Kw) ve 1920'de ise 100'e (8699 Kw) yükseldi.

Emek ~~çalışması~~, ucsuz bucaksız ülkemiz için ~~mitt~~ oldukça mütevazî olan bu başlangıç az ilerletmedi, hızını aldı ve gittikçe daha iyi ilerliyor. Emperyalist savaştan sonra, 1 milyon esirin Almanya'da modern tekniği tanımış olduğu bugün, üç yıllık çetin iç savaşın deneyinden sonra, ruş köylüsü artık eskiden olduğundan çok farklı. Geçen her ay, ona, ancak proleteryanın yönetiminin küçük çiftçiler kitlesini kapitalist ~~hükümetine~~ karşı edebileceğini ve onları sosyalizme sevk edebileceğini daima daha bir açıklıkla gösteriyor.

10) İKİNCİ ENTERNASYONALİN VE İKİBUÇUKUNCU ENTERNASYONALİN, "SAF DEMOKRASİ" SİNİN ROLÜ,
SERMAYENİN MÜTTEFİKLERİ SOSYALİST DEVRİMCİLERİN VE MENŞEVİKLERİN

Sınıf mücadelesinin tekini ifade etmekten uzak olan proletarya diktatörlüğü, onun yeni bir biçim altında ve yeni araçlarla devamıdır. Sosyal sınıfların varlığı sürüp gittikçe, tek bir ülkedeki devrik burjuvazi sosyalizme karşı saldırılarını uluslararası plânda arttırdığı sürece, bu diktatörlük gereklidir. Küçük çiftçiler sınıfı geçiş döneminde zorunlu olarak bir çok kararsızlıklara maruzdur. Bu geçiş halinin güçlükleri, burjuvazinin zinin etkisi, kaçınılmaz olarak, zaman zaman bu kitlenin ruh halindeki tereddütleri kışkırtır. Hayati temelini, büyük sanayiinin imha edilmesiyle zayıflamış ve bir noktaya kadar deklase olmuş proletarya, çok zor ve aynı zamanda yüce bir tarihi misyonu yerine getirmekle yükümlüdür: Bu kararsızlıklara rağmen iyi yönetmek ve emeğin kapitalist boyunduruktan kurtulması eserini başarıya ulaştırmak.

Siyasi olarak, küçük-burjuvazinin kararsızlıkları, küçük-burjuva demokratik partilerin, yani Rusya'nın "Sosyalist Devrimci" ve Menşevik partileri gibi İkinci Enternasyonale ve İki-buçukuncu Enternasyonale üye partilerin politikasında ifadesini buluyor. Pratikte ise, şimdi yurt dışında kendi kurumlarını ve gazetelerini ellerinde bulunduran bu kuruluşlar bütün burjuva karşı-devrimle bütünleşiyor ve sadıkca hizmet ediyorlar.

Başlarında, "kadetler" 'in partisini ("Anayasacı-demokratlar") partisinin şefi Miliukov olan Rus büyük burjuvazisinin akıllı şefleri, küçük-burjuva demokrasisinin, yani sosyalist devrimcilerin ve menşeviklerin oynadıkları rolü çok açık ifadelerle takdir ettiler. Menşeviklerin, sosyalist devrimcilerin ve beyaz muhafızların güçlerini birleştirdiklerinin görüldüğü Cronstadt ayaklanması dolayısıyla Miliukov "Bolşeviksiz Sovyetler" şiarından yana çıktı. Bu fikri geliştirerek şunu yazıyordu: sosyalist devrimcilere ve menşeviklere "Şeref ve Mevki" (Pravda, no 64, 1921, Paris Posledniye Novosti'den alıntı), çünkü bolşeviklerin ellerinde tuttukları iktidarın ilk el değiştirmesini sağlama misyonu onlara düşüyor. Büyük burjuvazinin şefi Miliukov, küçük-burjuva demokrasisinin iktidarı muhafaza etmeye muktedir olmadığını, burjuvazinin diktatörlüğünü maskeleyen başka bir şeye hizmet etmediğini, burjuvazinin mutlak iktidarına götürülen bir basamaktan başka bir şey olmadığını göstermiş olan devrimlerin öğretilerini hükümmelen hesaba katmaktadır.

Rusya'daki proleter devrimi bir kere daha 1789-1794 ve 1848-1849 deneyini doğruluyor; [aynı zamanda] Fr. Engels'in 11 Aralık 1884'te Bebel'e yazdığı bir mektuptaki şu sözlerini de doğruluyor:

"...Saf demokrasi, devrim sırasında kısa bir süre için geçici bir önem kazanacaktır... bütün burjuva ve hatta feodal ekonominin son çaresi olarak. Tıpkı 1848'de, bütün feodal bürokratik kitlenin devrimci yığınları itaat içinde tutmak için Mart'tan Eylül'e kadar liberalleri desteklediği gibi... Ne olursa olsun bunalım sırasında ve hemen ertesinde, bizim biricik hasmımız saf demokrasi etrafında guruplaşmış bütün gerici kitle olacaktır; ve bu, bana göre, hiç bir zaman ihmal edilmemesi gereken bir husustur" (Rusya'da Kommunisticheski Troud gazetesinde yayınlandı, 1921, no 360, 9 Haziran, V. Adoratski yoldaşın yazısı: "demokrasi konusunda Marx ve Engels". Almancada, Friedrich Engels'in "Siyasi vasiyet" kitabında, Berlin 1920, no 12. (Gençliğin Enternasyonal Kitaplığı, sayfa 19)